

## Universitätsbibliothek Paderborn

### **R. P. Richardi Arsdekin Soc. Jesu Sac. Theol. Professoris Theologia Tripartita Universa**

Complectens nunc Bibliothecam perfectam Viri Ecclesiastici, ordine  
sequenti

Controversiae Heterodoxae Ac Scholasticae - Cum speciali Notitia rerum  
Modernarum, & Chronologia totius Monarchiae Sacrae, & Saecularis,  
Pontificum, Conciliorum &c. Haeresum omnium, ac Propositionum  
damnatarum Mundi Sex Aetatum ...

**Archdekin, Richard**

**Dilingae, 1687**

§. 5. De Christo, & Verbi Incarnatione.

**urn:nbn:de:hbz:466:1-38447**

## Pars II. Controversiae deciduntur in reliqua Theologia.

135

in Concil. Florentino, contra Waldenses, quam postea sustinuit Nic. Galicus.

Ad obtinendam martyrii palmam licitum est se ipsum occidere, & per hunc actum fiunt verè martyres. Damatur in Concilio I. Carthaginensi, contra circumcelliones.

Licitum est aliquando mentiri, sive pro servanda vita, sive pro gratia magna alteri praestanda. Contrarium definivit Concilium IV. Chalcedonense, & fuit inter errores Cassiani, quem postea cum ceteris retractavit.

Licitum etiam esse perjurium, docuerunt Priscillianisti, quos refutat S. Augustinus in libro de heresibus.

Non licere Christianis coram Judge postulare reparationem injuryæ, damnavit Leo X. Concil. Trident. Sess. 9. cap. 10. de reformatione, contra Lutherum.

Peccatum non esse, inimicum decipere, aut illi damnum aliquod inferre, Damnatum in Calcedonensi IV. & inter errores Græcorum recensetur à Gundone, de hæresibus.

Injuriam non esse ob conjugis adulterium matrimonio consummatum dissolvere, docuit primò Montanus, postea Lutherus, sed à Tridentino reprobatur Sess. 8. can. 5.

Ilicetum esse bellum inferre, docuerunt Manichæi: idque specialiter Christianis prohibitum, censent Anabaptistæ, contra praxim, & doctrinam Ecclesie in Concilio Lateranensi sub Calisto II. & alibi.

Doctrina Theologica de Justitia, & principia practica de legitima acquisitione, possessione, detentione, & quid in his lictum sit cum conscientia dubia, aut probabili, traditur infra part. 3. tract. i. Item, in particulari de Preceptis, & Questionibus pertinentibus ad Contractus, Testamenta, Furta, Usuras, Restitucionem &c. part. 3. tract. 5. & seq.

§. V.

### De Christo, & Verbi Incarnatione.

Christum purum esse hominem, error fuit Ebionis & postea Arii, damnatus in Niceno I. sub Sylvester Pontifice.

In Christo fuisse tantum naturam divinam, nec verum fuisse hominem, docuit Valentinus, Apollinaris, damnavit vero idem Concilium Nicenum.

Sicut in Christo admittenda sunt duas nature, divina, & humana, ita in eodem duas esse personas: item Virginem Mariam matrem esse non Dei, sed tantum hominis; docuit Nestorius. Sed doctrinam hanc hæreticam censuit Concilium Ephesinum III. can. 4.

Et è contrario, In Christo solum unam esse natum, & unam personam, scilicet divinam, error fuit Eutichetus & Diocleti, damnatus in Ephesino III. & Calcedonensi IV. sub Leone primo.

Unicam in Christo fuisse voluntatem, eamque divinam, nullam vero humanam<sup>1</sup>, Error fuit Macarii Episcopi Antiocheni, & aliorum qui dicti sunt Monotheliti, & damnatur in sexta Synodo generali Trulensi Sess. 17. in qua definitur in Christo duas esse voluntates, divinam quâ æqualis est Patri, & humanam quâ factus est obediens usque ad mortem.

In Christo non fuisse Spiritum timoris Domini; docuit Abailardus, ut refert D. Bernardus Epistola 190. At Ecclesia in Concilio Rhemensi confirmato ab

Eugenio III. hunc cum ceteris Abailardi erroribus proscriptis.

Christum in Cruce adhuc viventem fuisse lancea vulneratum, reprobatur in Concilio Viennensi sub Clemente V. contra Petrum Joannis, tanquam aperte contrarium Evangelio Joannis cap. 19.

Christum nunquam resurrexisse, sed tamen aliquando resurrexitur, error fuit Cerinthi, quem damnavit Concilium Nicenum sub Sylvestro Pontifice.

Surrexisse autem Christum horâ sextâ Sabbathi, inter errores Armenorum correxit Ecclesia in Concilio Florentino.

Ascendisse Christum in celum absque carne humana, docuit Apelles, teste D. Augustino libro de hæresibus, sed proscripturæ haec doctrina in Concilio Ephesino III. cap. 13. sub Cælestino primo.

Filium Dei ignorare ultimum mundi diem, censuerunt Monotheliti, contra quos oppositum definitivit sexta Synodus generalis Constatinopolitana in Trullo celebrata sub Agathone Pontifice.

Porro nos cum vera Ecclesia, Christum pro omnibus, etiam reprobatis, mortuum esse: Non oravisse Patrem pro solis predestinationis: Impetrasse omnibus, etiam reprobatis, auxilia sufficientia ad salutem; contra recentiores horum temporum assertiones, fusius supra ex Trid. & aliunde probavimus in Controversia s. de Gratia sufficienti: §. 2. & 3.

§. VI.

### De Sacramentis & eorum effectibus.

Dogmata haec variis Ecclesie decretis reprobantur, & à Trid. infra citando Sess.,

Sacramenta nullam per se causare gratiam, sed tantum excitare fidem quâ justificamur.

Nova legis Sacramenta non differre à Sacramentis legis antiquæ, nifi quoad ceremonias, & ritus extemos.

Illa Sacramenta esse tantum signa quædam exterma accepta per fidem gratiæ, aut notæ quædam Christianæ perfectionis, quibus fideles ab infidelibus apud homines discernuntur.

Sacramenta novæ legis ex opere operato non conferre gratiam, sed tantum fidem divinæ promissionis ad gratiam consequendam sufficere.

In Baptismo, Confirmatione, & Ordine non imprimi Charakterem in anima unde illa iterari nequeant.

Christianos omnes in administrandis Sacramentis potestatem habere.

In Ministris, dum Sacraenta conficiunt & conferunt, non requiri intentionem, saltem, faciendi quod facit Ecclesia.

Etiam si Ministri in statu peccati mortalis constitut ponant omnia requisita ad essentiam & collationem Sacramenti, ipsum tamen Sacramentum in eo statu non conficer, aut conferre.

Ritus in Sacramentorum solemni administratione adhuc consuetos omitti posse, & per quenvis Ecclesiæ Pafforem sine peccato mutari.

Prædicta dogmata, & quædam alia de variis Sacramentis, damnata sunt à Concilio Tridentino Sess. 3. in decreto de Sacramentis Ecclesie, contra varios nostri temporis errores.

Censurâ recentiori trium Pontificum in Diploma, Provisoriis nostris, & In eminenti, reprobatur doctrina sequentium propositionum.

In Sa-

Isde  
Kin

Theo-  
logia